

11

PLAN I PROGRAM RADA HKF-a U ŠESTOGODIŠNJEM MANDATU

U slučaju mog imenovanja na mjesto predsjednika HKF-a imam nekoliko ideja kojima bih poboljšao rad komore kao i podizanje rejtinga same struke. Naime mišljenja sam da je stupanj obrazovanja fizioterapeuta neadekvatno tumačen i takav proveden u praksu te iako formalno postoji razlika u formalnom obrazovanju, ista ne postoji u praksi, što za posljedicu ima gubljenje razlika i u kompetencijama i u koeficijentima složenosti poslova između fizioterapeuta prvostupnika i diplomiranih fizioterapeuta odnosno magistara fizioterapije, što za samu struku kao i za sve nadolazeće naraštaje nije dobro. Nije stimulativno, nije isplativo, što za posljedicu ima ili manji interes ili mogući odabir nakon kojega će mladi kolege potražiti svoju profesionalnu šansu van naše države. Dodatni edukacijski programi kroz tečajeve, simpozije, stručne skupove poprilično su nedostižni velikom broju kolega, najčešće zbog novčanih iznosa. Zbog ovih i još puno stvari za koje mislim da ne postoje u praksi u kratkim crtama bih iznio svoj koncept rada komore u nadolazećem mandatu.

1. Jasno definiranje stručnih kompetencija fizioterapeuta po stupnju obrazovanja i njihovo striktno provođenje u praksu.
2. Izboriti se za službeno priznavanje akademskog VII stupnja, odnosno magistra fizioterapije, te implementacija zvanja u praksu uz adekvatno bodovanje koeficijenta.
3. Decentralizirati komoru u smislu da svoj rad disperzira na županijska središta HKF-a (s tim da centralna jedinica i dalje bude gdje je i sada), a koja bi imala zadatak da u svojim područjima vode evidenciju o fizioterapeutima, o radu i uspješnosti struke. O unapređenju struke. Organiziranju stručnih predavanja i stručnih usavršavanja kroz stručne radove, seminare, radionice, tečajeve...
4. Podsticati kolege na usavršavanja i nakon završenog diplomskog studija u smislu specijalističkih studija ili doktorata, čime bi dobili znatno kvalitetniju akademsku populaciju koja bi se implementirala u obrazovne ustanove što bi dovelo do boljeg visokoobrazovnog sustava.
5. Suradnja s resornim ministarstvima zdravstva i prosvjete.
6. Suradnja s obrazovnim ustanovama, KBC-ima, Domovima zdravlja.

7. Točno definirati stupnjeve obrazovanja i kompetencije; Sveučilišta, Veleučilišta, Narodnog učilišta (što u praksi ne postoji za sada).
8. Definirati razlike u kompetencijama između fizioterapeutskih tehničara sa završenim srednjoškolskim medicinskim obrazovanjem i onih koji su to zvanje stekli prekvalifikacijskim sustavom obrazovanja koje ~~nema isti~~ kurikulum kao niti isti fond sati naročito ne iz stručnih predmeta.
9. Priznati kolegama sva stručna zvanja koja su stekli formalnim obrazovanjem u akademskim ustanovama i nakon diplomskog studija, te ista bez novčane naknade dodati uz ime.
10. Vratiti staž u trajanju godine dana za dodiplomski i diplomski studij ili u kurikulumu studija omogućiti godinu dana praktičnog učenja nakon koje bi se polagao stručni ispit, što je nužno za dobivanje odobrenja za samostalan rad, odnosno licence.

Ukratko sam iznio stvari koje bi bile fokus rada HKF-a u narednom mandatu.

Možda su neke od njih i do sada bile u idejnom planu, ali jednostavno nisu zaživjele, a moraju u koliko želimo vratiti dostojanstvo profesije na svakoj radnoj jedinici i svakom kolegi koji u istoj radi.

Robert Đukić, mag. fizioterapije,
~~_____~~
sveučilišni specijalist sportske
i rehabilitacijske medicine